

Selmeci György

TIZEDIK TENGER

(naplónázlatok)

Köszönöm Barbarának és Juliennek ezt a nyolc napot, mely tenger, nap, hullámozás, étel és a dél bora volt...

Vila Joiosa, Alicante mellett, 2005. június 5-12.

Első nap, 2005. június 5.

(Genf Cointrin)
(Easy Jet)
(Barbara szíve)

(La Méditerranée)
(Alicante Elche)
(És majd az idegen ház)

Borpecsét

DIEU EST ICI

És alant az utak kicsiny világa terjeszkedő mértana az emberi gondolatnak

A lenti hullámmilliók mint rugalmas kék bőre az ÁLLATNAK (Poszeidon eleven pajzsa)

Felhők

A távolban a tenger és az ég fölött a sztratoszféra sötét ultramarin sáv
Akár a Barbara és Julien látta Lac Uyuni

Óránként 800 kilométeres sebességgel halad a GÉP (szinte mozdulatlan)

NEM TUDOM MIVEL ÉRDEMELTÉM KI EZT A CSODÁT
MEGHÍVTÁL TEMPLOMODBA ISTENEM

Második nap, 2005. június 6.

(én) (az érzékelés középpontja) (miért?)
(la plage)
(les hirondelles)
(les vagues)

A tenger ma
Hordalékokat hozott
Hullámok lágy zöldes üvegében...
Érzed ahogy tested egy hullám tárgyává válik?
Hagyatkozz a Törvényekre...

A bor amit iszok: Primitivo Luiles

Hal

La Méduse

Ugye megkegyelmezel NEKÜNK, URAM?

A fekete Hold

Harmadik nap, 2005. június 7.

Ez a felület adott: tele kell írni!

Felgyorsult a Hullámok frekvenciája
 Sűrűn követik egymást ütlegek fehér robbanások
 A Tenger egy kék GÉP élnek benne
 Millió rejtett élet
 Millió forma: Élő létező és Halott maradvány
 Mozgás és sodródás
 Egy csillagóra rettentő és fenséges szerkezetében

A Nap

A Szél

A Hullámozás

Az Étel

A Bor (Rioja)

És a pihenés mikor nem létezel

Negyedik nap, 2005. június 8. (szerda)

Léted az örök ütem folytatása
 Hullámokon éreztél a lelkek végtelenjéből
 De utad jelentése elveszett ...
 Most megdöbbsz egy parányi kagylóhéj VALÓSÁGA
 És a sajátod is mely a MA tükreiből érkezett a PARTRA
 Hullámok elé kozmikus jelenésre...

Feltört piramisok lebegnek az IDŐ áramában (egy-egy hullám)

(autoportrait aux vagues)

Ötödik nap, 2005. június 9. (jeudi)

Vila Joiosa égboltja szürke felhőket kínál
 A TENGER önkívületbe esett
 Hullámainak szörnyű és ártatlan gépezete mániákusan működik
 Az Állat kék bőre remeg
 Hosszú hullámok követik egymást
 Nem létezik a SZÁMJEGY nincsen már jele
 Csupán az Ismétlődés törvénye beszél...

Láttam a PART embereit piacnap volt üvöltöttek
 Zenéltek a PÉNZ és a túladagolt TÁRGYAK kaotikus örvényeiben
 Önmaga drámáját harsogta a TÖMEG
 Míg ötven lépésre tőle a Tenger közönyösen mérte tovább az Időt

Jelenésünk ritmusát...

(pyramide)

Áthaladok a hosszú tükrön
Aztán nem tudom mi történik

Egy ismeretlen Isten

Hatodik nap, 2005. június 10. (vendredi)

A medúzák sodródó térhajók
Idegen kultúrák
Néma civilizációk titokzatos küldöttei

A Nap tükörképe a tenger felszínén lakik
Eltűnté mágia halála minden éjszaka

A tenger halpalota haltemető
Milliárd éves lány múzeum

Évezredek mélységeibe tűntek
Atlantidák ibérek
Emléküket kutatom
A tenger lebegő homokszemcséiben
(pyramide)
Nézó vagyok

És úszom

Hetedik nap, 2005. június 11. (napjel a tenger felett)

Hullám volnék magam is
Mikor anyaggá válok az a Lét
Holtamban pedig alámerülök
Így a kerek Titok végül is bezárul...

(A Holdra gondolok amit hét napja nem láttam)

(quatre pyramides quatre vagues)

(MINDEN BOROK DÍCSÉRETE)

Az elsöre amire emlékszem
A tihanyi muskotály
Szőlejét a Balaton szelíd istenei szüretelték...
Aztán a Trákia Bulgáriában és a Gamza
Mindkettő már tengerlűktetés...
Vad és vadabb vidékek borai
Mint a Valais jégvéste völgyének kemény ízes nedűje
És Languedoc bora majd a Rioja
Azután itt Alicante a Dél nyugalomba húzó mély itala...
Istennel poharazok
Szemben van Észak emelte arcommal fehérek szemekkel
A bor vérvöröse határvonal közöttünk
De rítusa mindkettőnkre vonatkozik
A Teremtő és Teremtett ünnepe a Lenni győzelme a Semmi felett...

(ezen a napon tombolt a Tenger
sodort-lebegő-ugráló-merülő bábuja voltam
valami félelmen túli állapotban Kérdés és Elfogadás)

Lények az Árnyak országában

Nyolcadik nap, 2005. június 12. (sikátorokon át a Tengerig)

(SIKÁTOROKON ÁT A TENGERIG)

Az utolsó reggelen

Színes sikátorokon

Át

A Térbe oldódó

Hullámokig át

A Tengerig mely

Fölfoghatatlan kegyelem

Még színekben izzó házakat látsz

Rejtélyes embereket

Szűk utcákat

Az ünnepi Dél labirintusát

Agyadban felidézed az Óváros tervrajzát

Amely utadon valósággá lesz

Tapintható falakká válik

SZEM-érezkelte ősi színekké

És hív

A már közeli morajlás

Majd az utolsó ház az utolsó pálmák után

Feltárul a Tenger

Úgy érzed: hátad mögött a megismert világ semmivé foszlik...

(AZ ÉG TÖRVÉNYEI)

Fenn vagy az égben

Alattad lassan eltűnik a Cabo de la Nao

A nap perzselte hispán föld

És csak a lenti tenger marad

Meg a GÉP fölött a feketekék Kozmosz

A Föld felhőpajzsán túl

Valami mágikus nyitottság

ISZONYÚ KIHÍVÁS

TEJES SZABADSÁG

VÉGTELEN TARTALOM...

A Gép halad

Felülről látni a felhőket

A szigetek atlasz-ábráit

Majd újra a kontinens fölé érsz

A felhők élesen ragyogó fehér szobrokká változnak

És megszűnik félelme

Az utazó embereknek

Nemsokára megérkezünk

Jó véget ér a repülés...

(VIZONTLÁTÁS)

A Hullámok között is

A Napban is

A Percben is

Az agyamban ketyegő Idő

Összes szobáiban is

Barbara és Julien

És Bereniké és

A 13 éves kutya arca lángolt

Őket akartam viszontlátni

A Teljes Út

A Navigálás után...

És testükben tündöklő lelkük

Ott várt rám

Cointrin üvegfalán TÚL...

(Vila Joiosa - Marin, 2005. június 5 – 17.)

(Selmeczi György szövegét az író -képzőművész műveivel illusztráltuk.)